ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ରାମାଗ୍ୟ ଶର୍ମା ବୈଦ୍ୟ

ଫେବୃଆରୀ 24,1965

[କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୋ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ମୁଦୋଲକର ଏବଂ ଏସ୍. ଏମ୍. ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଲୁହା ଓ ଇସ୍ପାତ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1956, ଖଣ୍ଡ 7 – ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଲୁହା ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା – ଏହାକୁ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା, ଖଣ୍ଡ 7 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ କି ନାହିଁ ?

ପ୍ରତିବାଦୀ 1956 ମସିହାର ଲୌହ ଓ ଇସ୍ପାତ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଏହି ନିବେଦନ ଦେଇ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଓ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଲୌହ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ଅନୁମତିପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁମତିପତ୍ରର ପଛପଟରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ଥିଲା ଯେ — "ଅନୁମତିପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ କେବଳ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଣାଯାଇଛି ଓ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହେବ ।" ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅନୁସାରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ଜାରି ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନଥିଲା; ଏହି ଅଭିଯୋଗର ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ନିମନ୍ତେ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରପତି ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ଆବେଦନରେ, ଦୌରା ବିଚାରପତି ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲୁହା ରଖିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷମୁକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଅନୁମତିପତ୍ର ଆଧାରରେ ପାଇଥିବା ଲୁହାକୁ "ବ୍ୟବହାର" କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଆବେଦକ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆବେଦନପତ୍ରକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ

ଅନୁମତିପତ୍ରର ପଛପଟରେ ମୁଦ୍ରିତ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା:(1) ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ - 7 ରେ ଥିବା "ବ୍ୟବହାର" ଶବ୍ଦଟି "ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା"କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । "(2) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ବୁଝିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକୁ ପଢାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(i) ନିସନ୍ଦେହରେ, ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶର ଆଇନଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅନୁମତିପତ୍ରରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ବିଚାରାଧୀନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର କୌଣସି ଧାରା ଏପରି ଆଇନଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ଏବଂ ଦଣ୍ଡନୀୟ କରାଯିବ ।

'ବ୍ୟବହାର' ଶବ୍ଦଟି ଯେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ । ଖଣ୍ଡ 7 ରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର"... ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କିଛି ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେପରିକି ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ବାଦ୍ କରିବା । କେବଳ "ଅଣ-ବ୍ୟବହାର" ଶବ୍ଦଟି "ବ୍ୟବହାର" ଶବ୍ଦରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

(ii) ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଭୁଲ ଥିଲା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଦର୍ଶାଇନଥିଲେ । କେବଳ ଏହି କଥା ଯେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାରେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା, ଏଥିରୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିଷ୍କର୍ଷ ହୋଇନଥିଲା ଯେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 60/1963

ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଗଷ୍ଟ 24,1962 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସରକାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1379/1962 ରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି କ୍ରମେ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ସି. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଓ. ପି. ରାଣା ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଜେ. ପି. ଗୋୟଲ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ସିକ୍ରି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଟି, ଆଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତରଫରୁ ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିବା ରାୟ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି ତାଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1956 - ଏହା ପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ - ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାୟ 28 ଟନ୍ ଲୁହା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ 6 ଟନ୍ ରଡ୍, 15 ଟନ୍ ସନ୍ଧି ଏବଂ 2 ଟନ୍ G.C. ସିଟ୍ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ସେ ଜୁଲାଇ 1957ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 1958 ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ କିଣିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ଆବେଦନ ଉପରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ମୁଦ୍ରିତ ନଥିରେ ଅଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ମେ 23,1957 ରେ ହୋଇଛି ଏବଂ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାନପୁରର ପ୍ରାଦେଶିକ ଲୌହ ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ପୀଡିତ ଏବଂ ସେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ ଯାହା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ଟନ୍ ଏମ.ଏସ. ରାଉଣ୍ଡ ଏବଂ ଆଠ ଟନ୍ ଗିର୍ଡର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଦେଓରିଆରେ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶ ପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲା ଯୋଗାଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିଲା, ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । 1957 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 7 ତାରିଖରେ ସେ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ

କରିଥିଲେ I ଏହି ଆବେଦନରେ ସେ ପୁନର୍ବାର କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ପୀଡ଼ିତ ଏବଂ ସେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଲୁହା ଆବଶ୍ୟକ I ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଦେଓରିଆରେ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ I ଏହି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା I ଜାନୁଆରୀ 2,1958 ରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ (ପ୍ରଦର୍ଶ Ka 9 - ମୁଦ୍ରିତ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ) ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ଯୋଗାଣ ଅଧିକାରୀ ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁମତିପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ I ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ ମୂଳ ଅନୁମତିଗୁଡ଼ିକ ନଥିରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ, ଅନୁମତିଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ସଠିକ୍ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କ 'ଣ ତାହା ଆମେ ନିଜେ ଦେଖିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହୁଁ I

ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଅନୁମତି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ପାଇବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବରହଜ ବଜାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାଳା କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିନଥିଲେ I ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ ବରହାଜ ବଜାର ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏହି ଠିକଣା ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି I

ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇଥିଲା:

> "ପ୍ରଶ୍ନ 2,3 ଏବଂ 4 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅନୁମତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାପ୍ତ ଲୁହା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ଏହାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି I ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣ କଣ କହିବେ?"

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲା:

> "ନା ମୁଁ ଯେତେ ଲୁହା ପାଇଥିଲି, ସେସବୁକୁ ମୌଜା ତିନହାରୀ, ପୁଲିସ୍ ଥାନା ମଧୁବନ, ଜିଲ୍ଲା ଆଜମଗଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲି; ଏହା ମୋର ବାସସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ I"

ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ରାୟ 17 ଟନ୍ ଲୁହା କିଣିଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ।ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ମିଶ୍ରି ଲାଲ୍, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ଙ୍କ ଠାରୁ ଅତି କମରେ ଏକ ଟନ୍ ଅଧିକ କିଣିଥିଲେ । ଏହିପରି, ସେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅତିକମ୍ ରେ 18 ଟନ୍ ଲୁହା କିଣିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ତିନହାରୀରେ ନିର୍ମିତ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ମାତ୍ର 3/4 ଟନ୍ ରଡ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାକୁ 1943-52 ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଲୁହାର କୌଣସି ଅଂଶ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଏହା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କାନପୁରରେ ଲୁହାଟିକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ନିଷ୍କାସନ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ବରହଜ ବଜାର କିମ୍ବା ତିନହାରକୁ ମଧ୍ୟ ଆଣି ନଥିଲା । ତେଣୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଧାରା 7 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଦୌରା ବିଚାରପତି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବହୁତ କମ୍ ପରିମାଣର ଲୁହା ବ୍ୟତୀତ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ତିନହାରୀର ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା *ଧର୍ମଶାଳାରେ* ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନାହିଁ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମତ ରଖି ସେ କହିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବାସ୍ତବରେ କାନପୁରରେ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଲୁହା ରଖିବା ସମ୍ଭାବନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । "ତା'ପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ" ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ଯେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା ଲୁହାକୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁମତିରେ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଯେ ସେ ବରହାଇ ସହରରେ ଏକ ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣରେ ଲୁହା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ; ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ନିର୍ମାଣ କରାଯିବାର ଥିଲା, ତାହାର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ସମୟସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣର ଲୁହା ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । "ତେଣୁ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଧାରା 7 ର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇନାହିଁ ।"

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 ର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଧାରା 7 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଥମତଃ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତ 'ବ୍ୟବହାର' କରାଯିବା ଉଚିତ; ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଏହାକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦସ୍ତାବିଜରେ ଥିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ।" ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ପାଇଥିବା ଲୁହା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ବ୍ୟବହାର କରି ନଥିଲେ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରି ନଥିଲେ ବୋଲି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତାଙ୍କ ମତରେ, ଯଦି ବଳକା ଲୁହା ପରିମାଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟବହୃତ କିମ୍ବା ଅବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଖଣ୍ଡ 7 ବିପରୀତ କିଛି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶର୍ତ୍ତଟି ମଧ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇନଥିଲା, କାରଣ ଅନୁମତି ପତ୍ରର ପଛପଟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶର୍ତ୍ତ ମାତ୍ର ମୁଦ୍ରିତ ଥିଲା । ଏହି ସର୍ତ୍ତଟି ଥିଲା "ଅନୁମତିପତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ କେବଳ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ମଗାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦିଆଯାଇଛି।" "ତାଙ୍କ ମତରେ, ଅନୁମତି ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ କାରଣ କେବଳ ଅନୁମତି ପତ୍ର ହିଁ ଦେଖାଯାଇପାରିବ ।" ତଥାପି, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଯେ "ଆବେଦନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଉଛି ବୋଲି ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଖୋଲା ଅଛି । ଏହା ଅନୁମତିରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବିବରଣୀ ଲେଖିବାର ଅସୁବିଧାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସହଜ ପଦ୍ଧତି ହୋଇପାରେ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନପତ୍ରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରେ । " ଏହି ରିହାତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ " ଯେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ପ୍ରକୃତରେ ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁମତିରେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅନୁମତି ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଛି କାରଣ ଆବେଦନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ ।"

ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି. ସି. ମିଶ୍ର ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7

ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି । ସେ କହନ୍ତି ଯେ, ଖଣ୍ଡ 7 ରେ ଥିବା “ବ୍ୟବହାର” ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥରେ “ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିବା” ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଜଣେ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ସଂରକ୍ଷିତ କରେ, ତେବେ ଜଣେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ଏବଂ "ବ୍ୟବହାର" ଶବ୍ଦଟି କେବଳ ଉପଭୋଗକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ । ମ୍ୟାକ୍ସୱେଲଙ୍କ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଏକାଦଶ ସଂସ୍କରଣ, ପୃଷ୍ଠା 266, ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଖଣ୍ଡ 7 ରେ "ବ୍ୟବହାର" ଶବ୍ଦକୁ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବା ଉଚିତ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 5 ଏବଂ ଖଣ୍ଡ 7 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଟେ:

"5. ନିଷ୍ପାଦନ.

ଖଣ୍ଡ 4 ଅନୁଯାୟୀ ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତ ହାସଲ କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ଉତ୍ପାଦକ ଏହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିସ୍ତାରିତ କରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତର ବିନିଯୋଗ କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି କିମ୍ବା ରପ୍ତାନି କରିବାକୁ ରାଜି ହେବେ ନାହିଁ, କେବଳ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଏକ ବିଶେଷ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଲିଖିତ ଆଦେଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ।

7. ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଲୁହା ଏବଂ ଇସ୍ପାତର ବ୍ୟବହାର

।

ଧାରା 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତ ହାସଲ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦଲିଲରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ ...... "

ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଅଧୀନରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଲୁହା କିମ୍ବା ଇସ୍ପାତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି 'ବ୍ୟବହାର' ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଲୁହାକୁ ରଖିବା କିମ୍ବା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ସମୟ ବିଷୟରେ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥାନ୍ତା, କାରଣ ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ସମୟ ଲାଗେ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ପାଇଁ ଅଟକି

ରହିଥାଏ । ଏହା ସହିତ 'ବ୍ୟବହାର' ଶବ୍ଦଟି ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ । ଖଣ୍ଡ 7 ରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର"... ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କିଛି ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେପରିକି ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ନିଷ୍କାସନ କରିବା । କେବଳ 'ଅଣ-ବ୍ୟବହାର', ଆମ ମତାମତ ରେ, 'ବ୍ୟବହାର' ଶବ୍ଦରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ମାକ୍ସୱେଲରେ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଏ:

କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ବି ଏହି ନିୟମର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ, ଯାହା କିଛି କମ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଯେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହାଦ୍ୱାରା ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ରହିଛି ଯେ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଯଥାର୍ଥ ସୁସଂଗତ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ନୀତି ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରେ । ଦଣ୍ଡ ବିଧି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଆଇନଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା, ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସମୟରେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଅର୍ଥରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ କଠୋର ନିର୍ମାଣର ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାୟତଃ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ନିଆଯାଇଥାଏ, କେତେକ ସମୟରେ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ କିମ୍ବା ଲୋକପ୍ରିୟ ଭାବରେ ଜଡିତ ଅର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ, ଆଇନଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ, କିମ୍ବା ସାର୍ ଏଡୱାର୍ଡ କୋକଙ୍କ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି, ଅନ୍ୟାର୍ଥକୁ ଦମନ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିକାରକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ କୌଣସି ଶବ୍ଦକୁ ଯେଉଁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ର ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଏହି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ର କୌଣସି ଧାରା

ଏକ ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦର୍ଶାଇ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ଅଣ-ବ୍ୟବହାରକାରୀ ମଧ୍ୟ ନିଷିଦ୍ଧ ଏବଂ ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତା *ଲଣ୍ଡନ କାଉଣ୍ଟି କାଉନସିଲ୍* ବନାମ *ଉଡ୍ (1)* କୁ *ଉଲ୍ଲେଖ* କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେହି ମାମଲାରୁ କୌଣସି ସହାୟତା ଗ୍ରହଣ କରୁନାହୁଁ । ମୁଖ୍ୟ-ଟିପ୍ପଣୀଟି ସେହି ମାମଲାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ:

> "ରାଜପଥ ଏବଂ ଲୋକୋମୋଟିଭ ଅଧିନିୟମ 1878, ଧାରା 32 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ "କୌଣସି ଦେଶର ପ୍ରାଧିକରଣ ନିଜ ଦେଶରେ ବ୍ୟବହୃତ ଲୋକୋମୋଟିଭକୁ ବାର୍ଷିକ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବେ ।" ଏବଂ ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଲଣ୍ଡନ କାଉଣ୍ଟି ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଉପ-ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ମାଲିକ ପରିଷଦରୁ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ଲାଇସେନ୍ସ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଣ୍ଡନ କାଉଣ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ରାଜପଥରେ କୌଣସି ଲୋକୋମୋଟିଭ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ":
>
> ଏହି ଧାରା ଏବଂ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଷ୍ଟିମ ରୋଲର ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉନଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେବଳ କାଉଣ୍ଟି ଦେଇ ବାହାର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲା, ତାହା "ଦେଶ ଭିତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା" ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ।"

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ "ବ୍ୟବହୃତ" ଶବ୍ଦକୁ ସଠିକ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । କଲିନ୍ସ, ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି, ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ "ଏହି ଆଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଜପଥଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଥିଲା, ଏବଂ ରାସ୍ତା ମରାମତିରେ ନିୟୋଜିତ ହେଉ କି ନ ହେଉ ରାଜପଥ ଉପରେ ଷ୍ଟିମ୍-ରୋଲରର ପ୍ରଭାବ ସମାନ ହୋଇପାରେ" ।

ଶେଷରେ ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଧାରା 7 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଲୁହା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ।

(1) [1897] 2 QB 482

ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି ଦେଇ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅନୁମତି ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଶର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନପତ୍ରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ତ୍ରୁଟି ରହିଛି; ଶର୍ତ୍ତଟି ହେଉଛି "ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଧାରରେ ଅର୍ଜିତ ସାମଗ୍ରୀ କେବଳ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ମାତ୍ର ବ୍ୟବହୃତ ହେବ, ଯାହା ପାଇଁ ଏହା ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦିଆଯାଇଛି ।"ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, "ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା" ବାକ୍ୟଟି ଆବେଦନକୁ ସୂଚାଉଛି ଏବଂ "ଦିଆଯାଇଛି" ବାକ୍ୟଟି ଆଦେଶକୁ ସୂଚାଉଛି । ସେ ଯାହା ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି ସେଥିରେ କିଛି ଦୃଢତା ଅଛି । ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ଆବେଦନକୁ ପଠାଇବା ଏବଂ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୁହା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ମୁଦ୍ରିତ ନଥିରେ ଥିବା ଆବେଦନପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ, ତେବେ 23 ମଇ 1957 ତାରିଖର ଆବେଦନପତ୍ରରେ କେବଳ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ଏବଂ 7 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1957 ତାରିଖର ଆବେଦନପତ୍ରରେ ମନ୍ଦିର ଓ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ଆବେଦନରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ରହିଛି, ଯଥା ଦେଓରିଆରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ତାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୁହାପଥର ଏବଂ ଇସ୍ପାତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ତାହା ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଥିଲା । ଏହି ତର୍କକୁ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବାହାରେ ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଲୁହା ପାଇଁ ଆବେଦନ ସୁପାରିଶ କରିବାକୁ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହା ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ ଥିଲା । ତଥାପି, ଏହି ବିଷୟରେ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଦର୍ଶାଇଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆମକୁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆମେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିପାରୁନାହୁଁ ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଦେଓରିଆ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ମାଣ ଥିଲା ।

ଏହିପରି, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛୁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 7 କୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିନାହାନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।

ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ବୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।